

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการจัดดำเนิน โปรแกรมพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร และเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการจัดดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ระหว่างผู้บริหารและครูพลศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้บริหารและครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 429 โรงเรียน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่ม ผู้บริหารโรงเรียน 429 คน และกลุ่มครูพลศึกษาซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย จำนวน 429 คน รวมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยทั้งสิ้น 858 คน

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง ได้รับแบบสอบถามกลับคืน 715 ชุด คิดเป็นร้อยละ 83.33

ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้นำมาวิเคราะห์ครั้งนี้ มาจากแบบสอบถามแบบเลือกตอบวิเคราะห์ ด้วยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่ม โดยใช้ค่าที แล้วนำมาเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยจากการวิเคราะห์ข้อมูลได้ผลดังนี้

1. สภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้บริหารของโรงเรียน ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 51-60 ปี มีวุฒิการศึกษา ระดับปริญญาตรี ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา ไม่เคยสอนพลศึกษา และไม่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการสอนพลศึกษา นอกเหนือจากหน้าที่อาจารย์ใหญ่แล้ว ส่วนใหญ่ ร้อยละ 48.59 ยังต้องปฏิบัติ งานกิจการนักเรียนด้วย รองลงมาทำงานด้านวิชาการ ร้อยละ 33.33 งานอาคารสถานที่ 26.84 และ งานความสัมพันธ์ชุมชนร้อยละ 25.14

ครูพลศึกษา ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 31-40 ปี ปัจจุบันดำรงตำแหน่งครูพลศึกษา จบปริญญาตรีทางพลศึกษา มีประสบการณ์ในการสอนวิชาพลศึกษา 10 ปีขึ้นไป ร้อยละ 57.27 ส่วนใหญ่ ครูทำหน้าที่สอนพลศึกษาในโรงเรียน คือ ครูพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษา นอกเหนือจากหน้าที่สอนแล้วครูพลศึกษายังมีหน้าที่พิเศษที่ได้รับมอบหมาย คือ งานกิจการนักเรียน รองลงมา คือ งานโครงการต่าง ๆ ส่วนใหญ่ครูพลศึกษาเคยเข้าอบรมเกี่ยวกับการสอนพลศึกษามาแล้ว ครูพลศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 ร้อยละ 86.15 รองลงมาสอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ร้อยละ 85.87 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 ร้อยละ 64.82

2. สภาพการจัดดำเนินโครงการพลศึกษาในโรงเรียน

โรงเรียนชั้นประถมศึกษา ในสังกัดกรุงเทพมหานคร มีการจัดโครงการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนทุกโรงเรียน และส่วนใหญ่จัดโครงการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ร้อยละ 95.52 โครงการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ร้อยละ 98.60 โครงการจัดกิจกรรมพิเศษทางพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติ ร้อยละ 10.49 และโครงการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ ร้อยละ 92.03

2.1 การจัดโครงการพลศึกษาในชั้นเรียน

2.1.1 วัตถุประสงค์ของโครงการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน

โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เน้นความสำคัญของโครงการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน โดยส่วนรวม อยู่ในระดับมาก เรื่องที่เน้นความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ให้นักเรียนเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา มีความเป็นระเบียบวินัย ให้นักเรียนมีร่างกายเจริญเติบโตแข็งแรงและมีจิตใจสดชื่นแจ่มใส และเน้นความสำคัญอยู่ในระดับมาก ในเรื่อง ให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิชาพลศึกษา และมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา ให้นักเรียนรู้จักการปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นและสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ ให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ให้นักเรียนมีความสุขนิสัยที่ดี เช่น รู้จักรักษาสุขภาพอนามัย ให้นักเรียนสามารถนำกิจกรรมที่เรียนในวิชาพลศึกษา ไปใช้ในเวลารว่างให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ให้นักเรียนมีทักษะในการเล่นกีฬาหรือกิจกรรมพลศึกษา

2.1.2 กิจกรรมพลศึกษาที่โรงเรียนจัดสอนตามหลักสูตรประถมศึกษา

พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533)

กิจกรรมที่จัดการเรียนการสอนมากที่สุด คือ การเคลื่อนไหวพื้นฐาน ยืดหยุ่นขั้นพื้นฐาน เกมเบ็ดเตล็ด กิจกรรมเข้าจังหวะ การเล่นเกมสลับ แอโรบิค วอลเลย์บอล แอสน์บอล กรีฑาประเภทลู่วิ่ง กิจกรรมทดสอบสมรรถภาพทางกาย และกิจกรรมนันทนาการ ประเภทต่าง ๆ ส่วนกิจกรรมที่จัดน้อย คือ ฟุตบอล บาสเกตบอล แบดมินตัน ตะกร้อ กระบี่ กระบอง

2.1.3 วิธีการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีนักเรียนน้อยกว่า 500 คน เฉลี่ยห้องละ 31-45 คน โรงเรียนจัดสอนวิชาพลศึกษาอยู่ในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย โดยแบ่งกลุ่มนักเรียนตามสี ครูผู้สอนจัดทำบันทึกการสอนวิชาพลศึกษาโดยจัดทำบันทึกการสอนเป็นรายสัปดาห์ โรงเรียนมีการจัดการสอนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรกำหนด และจัดสอนตามความเหมาะสมของสถานที่ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก สนามที่ใช้ในการสอนพลศึกษาส่วนใหญ่ เป็นสนามคอนกรีต ซึ่งมีสภาพพอใช้ สถานที่ใช้ในการสอนไม่เพียงพอ ส่วนใหญ่สอนในสนามกลางแจ้งและใต้ถุนอาคารเรียน จำนวนอุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษามีไม่ครบทุกกิจกรรมที่จัดสอน และมีไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน ครูพลศึกษานำวัสดุอุปกรณ์มาใช้ประกอบการสอนบ้างเป็นบางครั้ง และมีการจัดตำราเอกสารกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนเป็นบางกิจกรรม ครูพลศึกษาได้รับการส่งเสริมและแนะนำการเรียนการสอนจากโรงเรียน โดยโรงเรียนจัดส่งประชุมอบรมทางวิชาการ การวัดและการประเมินผลวิชาพลศึกษา ส่วนใหญ่วัดด้านทักษะพิสัย ด้านจิตพิสัย ด้านสมรรถภาพทางกาย และด้านทฤษฎีพิสัย ตามลำดับ ส่วนทางด้านสังคมวัดและประเมินผลเพียงร้อยละ 22.38

งบประมาณที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ส่วนใหญ่ได้มาจากเงินงบประมาณ เกี่ยวกับเรื่องการนิเทศ ครูผู้สอนไม่เคยได้รับการนิเทศจากศึกษานิเทศก์ มีเพียงร้อยละ 42.78 ที่เคยได้รับการนิเทศจากศึกษานิเทศก์ ซึ่งครูผู้สอนได้รับประโยชน์จากการนิเทศมาก แต่อย่างไรก็ตามเมื่อมีปัญหาในการสอนวิชาพลศึกษา ครูผู้สอนส่วนใหญ่ปรึกษาเพื่อนร่วมงาน รองลงมาปรึกษาผู้บริหาร

2.2 โครงการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน

2.2.1 วัตถุประสงค์ของโครงการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน

โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เน้นความสำคัญเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการจัดโครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนมากที่สุดในเรื่อง เพื่อให้นักเรียนเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ เพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีและเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา และเพื่อให้นักเรียนทุกคนได้แสดงออกซึ่งความสามารถทางการกีฬา และเน้นความสำคัญอยู่ในระดับมากในเรื่อง เพื่อให้นักเรียนทุกคนได้มีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขันกิจกรรมทางกีฬาและเพิ่มพูนประสบการณ์ในการแข่งขัน และเพื่อให้นักเรียนนำทักษะที่เรียนมาแล้วมาใช้เป็นประโยชน์จริงในการแข่งขัน

2.2.2 กิจกรรมที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ได้แก่ เกมเบ็ดเตล็ด แอโรบิค กรีฑา วอลเลย์บอล และฟุตบอล กิจกรรมที่จัดน้อยได้แก่ ยืดหยุ่น ห่วงยาง ภายบริหาร กิจกรรมทดสอบสมรรถภาพทางกาย

2.2.3 วิธีดำเนินการจัดกิจกรรมการแข่งขันภายในโรงเรียน

ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครจัดแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ปีการศึกษาละครั้ง ส่วนใหญ่จัดการแข่งขันภายใน 1 สัปดาห์ โดยจัดแข่งขัน ตอนพักกลางวัน รองลงมาจัดหลังเลิกเรียน รูปแบบของการจัดการแข่งขันใช้แบบ แพ้คัดออก รองลงมาใช้แบบ พบกันหมด โรงเรียนมีการแบ่งสีเพื่อเข้าแข่งขัน โดยคณะกันไป ผู้เข้าแข่งขันกีฬา ภายในโรงเรียน คือ นักเรียนทุกคน คณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนได้มาจาก คณะครูของโรงเรียน งบประมาณที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนได้มาจาก เงิน บริจาคและค่าโฆษณา เงินงบประมาณ และจากการหารายได้พิเศษ รางวัลที่จัดให้ส่วนใหญ่เป็น ของที่ระลึก และถ้วยรางวัล อุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนใช้อุปกรณ์ที่ใช้ในการ เรียนการสอน ผู้บริหารและครูพลศึกษามีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขัน โดยร่วมกำหนดวิถึดู ประสงค์และร่วมเป็นกรรมการจัดการแข่งขัน ส่วนอาจารย์ท่านอื่น ๆ ร่วมเป็นกรรมการช่วยจัด การแข่งขัน คัดสิน และเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ส่วนใหญ่คณาจารย์ในโรงเรียนทำหน้าที่เป็น กรรมการผู้ตัดสินกีฬาภายในโรงเรียน

2.3 โครงการจัดการการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

2.3.1 วัตถุประสงค์ในการจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนอยู่ในระดับมาก และ ให้ความสำคัญมากที่สุดในเรื่อง เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา เพื่อให้นักเรียนเป็นผู้มี ระเบียบวินัย เคารพกฎกติกาในการแข่งขัน และเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนแสดงออกซึ่งความสามารถ ในเชิงกีฬา

2.3.2 กิจกรรมทางพลศึกษาที่จัดส่งเข้าแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

กิจกรรมทางพลศึกษาที่โรงเรียนจัดส่งเข้าแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ส่วนใหญ่ คือ กรีฑา ประเภทคู่และประเภทตาบอด ฟุตบอล วอลเลย์บอล เทเบิลเทนนิส และ เปตอง

2.3.3 ในการจัดดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน โรงเรียนมีวิธีการ

เลือกนักกีฬาโดยเปิดรับสมัครเพื่อคัดเลือก รองลงมาใช้การพิจารณาของครูผู้สอนพลศึกษา และ คัดเลือกจากการแข่งขันกีฬาภายใน โรงเรียนมีการส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันทุกปี โดยส่งแข่งขันกีฬา ซึ่งจัดโดยกรุงเทพมหานคร รองลงมาคือจัดส่งแข่งขันกีฬากลุ่มโรงเรียน ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา เป็นผู้จัดดำเนินการส่งนักกีฬาเข้าแข่งขัน ผู้ที่ดำเนินการฝึกซ้อมนักกีฬา คือ ครูอื่น ๆ ที่มีความ สามารถในประเภทกีฬาที่ส่งเข้าแข่งขัน รองลงมาคือ ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาเป็นผู้ฝึกซ้อมนักกีฬา สวัสดิการที่ทางโรงเรียนจัดให้สำหรับนักกีฬา คือ ให้บริการอาหารและเครื่องดื่ม รองลงมาคือ จัดบริการรับ-ส่งนักกีฬา และให้ชุดกีฬา โรงเรียนให้การสนับสนุนโดย คือ อนุญาตให้เฉพาะ

นักกีฬาไปแข่งขัน รองลงมาคือ จัดพาหนะพานักเรียนไปชมและเชียร์เป็นบางครั้ง งบประมาณที่ใช้ในการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนได้มาจาก เงินงบประมาณ รางวัลสำหรับนักกีฬาที่ทำชื่อเสียงให้กับโรงเรียน คือ วุฒิบัตร และของที่ระลึก คุณสมบัติของนักกีฬาที่จะเป็นนักกีฬาตัวแทนของโรงเรียน คือ มีทักษะทางกีฬาดี มีความขยันในการฝึกซ้อม และผู้ปกครองอนุญาต ในกรณีที่นักเรียนบาดเจ็บจากการฝึกซ้อมหรือการแข่งขันกีฬาจะได้รับเงินช่วยเหลือจากโรงเรียน

2.4 โครงการจัดกิจกรรมพิเศษทางพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติ

2.4.1 วัตถุประสงค์ของโครงการจัดกิจกรรมพิเศษทางพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติ โรงเรียนให้ความสำคัญเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมพิเศษทางพลศึกษา สำหรับนักเรียนที่ผิดปกติอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และเพิ่มความเชื่อมั่นในการเข้าสังคม ให้มีเจตคติที่ดีและเห็นความสำคัญของการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษา ให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงออกตามความสามารถของตน และเกิดความภาคภูมิใจเป็นต้น

2.4.2 กิจกรรมพิเศษทางพลศึกษาที่จัดสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติ ได้แก่ การเดินและวิ่งโดยเน้นความสามารถในการควบคุมร่างกาย กิจกรรมการจับ ขว้าง กอล์ฟลูกบอล โดยเน้นที่ความแม่นยำ การกระโดดสลับเท้า เข่ง กระโดด เน้นที่การทรงตัว จังหวะและการควบคุมร่างกาย ตามลำดับ

2.4.3 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ มีนักเรียนที่ผิดปกติในโรงเรียน น้อยกว่า 5 คน โรงเรียนได้เอาใจใส่ต่อนักเรียนที่มีความผิดปกติเท่าเทียมกับนักเรียนอื่น ๆ ร้อยละ 56 และให้ความสนใจมากเป็นพิเศษ ร้อยละ 44 โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้จัดกิจกรรมสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติเหล่านี้ มีโรงเรียนเพียงร้อยละ 10.49 ที่จัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติ โดยครูพลศึกษาเป็นผู้จัด พิจารณาตามสภาพของนักเรียนที่ผิดปกติ รองลงมาเลือกตามความสนใจของนักเรียน การจัดกิจกรรมพิเศษนี้จัดรวมอยู่ในชั่วโมงพลศึกษา โดยให้นักเรียนเรียนร่วมกับนักเรียนปกติคนอื่น ๆ ตามความสามารถและความเหมาะสม งบประมาณที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนี้ได้จาก เงินงบประมาณและเงินที่บุคคลภายนอกบริจาคประมาณ ร้อยละ 18.66

2.5 โครงการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ

2.5.1 โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เน้นความสำคัญของวัตถุประสงค์การจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการอยู่ในระดับมาก คือ เพื่อให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย ให้นักเรียนมีความสุขสนุกสนานเพลิดเพลินได้พักผ่อน

หย่อนใจ และเพื่อสนองความต้องการของนักเรียนในด้าน การออกกำลังกาย มีสุขภาพสมบูรณ์

2.5.2 กิจกรรมทางพลศึกษาที่จัดเพื่อนันทนาการ ที่โรงเรียนจัดได้แก่ เกมเบ็ดเตล็ด กิจกรรมเข้าจังหวะ เทเบิลเทนนิส วอลเลย์บอล ฟุตบอล และ การอยู่ค่ายพักแรม

2.5.3 โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ จัดกิจกรรมขึ้น นั้นเป็นกิจกรรมทั้งในร่ม และกลางแจ้ง ซึ่งกิจกรรมเหล่านั้นเป็นกิจกรรมที่นักเรียนส่วนใหญ่สนใจ ส่วนใหญ่จะจัดในช่วงพักกลางวัน โดยครูพลศึกษาเป็นผู้ดำเนินการ โดยปกติจะจัดกิจกรรม นันทนาการตลอดปีการศึกษา นักเรียนส่วนใหญ่ของ โรงเรียนเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อนันทนาการ รูปแบบการจัดจัดเป็นแบบกลุ่มกิจกรรมโดยมีระเบียบการเบิกจ่ายอุปกรณ์ คือให้นักเรียนเบิกและ คืนอุปกรณ์ตามเวลาที่กำหนด และห้ามนำอุปกรณ์ออกนอกบริเวณ โรงเรียน ส่วนใหญ่งบประมาณ ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการ คือ เงินงบประมาณแผ่นดิน มีบุคลากรภายนอกบริจาคให้เพียง ร้อยละ 30.70

2.6 การบริหารงานพลศึกษาในโรงเรียน

โดยส่วนรวมการบริหารงานพลศึกษาในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ดังนี้ มีการ กำหนดปรัชญาหรือวัตถุประสงค์ในการจัดโครงการพลศึกษาในโรงเรียน มีการกำหนดนโยบาย ชัดเจนในการส่งเสริมพลศึกษา มีการกำหนดแผนงานตลอดปี มีการเสนอโครงการเพื่อขออนุมัติ งบประมาณ มีการจัดแบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบในการดำเนินงาน มีการประสานงานในการ จัดโครงการพลศึกษา การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนภายนอก มีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติ งาน มีการรายงานผลประจำปี อย่างไรก็ตาม การจัดประชุมเพื่อปรึกษางานด้านพลศึกษา การจัดให้ มีกิจกรรมร่วมกันระหว่างครูในโรงเรียน และการสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูผู้สอน ไปศึกษาต่อยัง มีการบริหารอยู่ในระดับน้อย

2.7 การจัดและบริหารวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก

โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอน พลศึกษา 1 คาบ คือ อุปกรณ์ประเภทลูกบอล รองลงมาคือ อุปกรณ์ประเภทเบาะ โรงเรียนมีการจัด ทำบัญชีวัสดุอุปกรณ์ มีการดูแลและจัดเก็บวัสดุอุปกรณ์ มีระเบียบในการให้บริการ โดยให้นักเรียน ยืมเป็นช่วงเวลา ส่วนใหญ่สถานที่ในการใช้สอนพลศึกษา คือ สนามกีฬากลางแจ้งซึ่งมี ความปลอดภัย โรงเรียนจัดให้มีระเบียบการใช้และการบำรุงดูแลรักษาสนามกีฬาต่าง ๆ ในบริเวณสนาม มีการจัดบริการน้ำดื่มสำหรับนักเรียน ส่วนใหญ่โรงเรียนไม่มีสถานที่เฉพาะสำหรับเปลี่ยนเสื้อผ้า ไม่มีสถานที่สำหรับทำความสะอาดร่างกายนักเรียน ไม่มีตู้เก็บเสื้อผ้าสำหรับนักเรียนใน ชั่วโมงพลศึกษา

อุปกรณ์สำหรับกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มี คือ ลูกฟุตบอล ลูกวอลเลย์บอล ตะกร้อ ห่วงยาง เบาะยัดหุ่น ลูกบาสเกตบอล เชือกกระโดด ลูกหุ้มน้ำหนัก ไม้คทา(สำหรับวิ่งผลัด) รั้วสำหรับวิ่งข้ามรั้ว หมากฮอส ไม้เร็กเกิดพร้อมลูกชนไก่ หมากรูก

อุปกรณ์ที่โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มี คือ ยางรถยนต์ (สำหรับวิ่งซิกแซก) เสาว์ว่งเบ๊ซว บาร์ลู่ จักร อุปกรณ์สำหรับกระโดดสูง ลูกเทนนิส และ แหวน

8. ปัญหาการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

3.1 ปัญหาด้านการวางแผน เมื่อพิจารณาทั้งโดยรวมและรายข้อ พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

3.2 ปัญหาด้านการจัดดำเนินการ เมื่อพิจารณาโดยรวมพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ในเรื่อง

- การไม่สามารถจัดสรรสถานที่และอุปกรณ์เพื่อการเรียนและการฝึกซ้อมได้อย่างเพียงพอ
- สถานที่และอุปกรณ์ไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรม
- การจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนจัดได้ไม่ครบทุกประเภทที่มีการเรียนการสอน

3.3 ปัญหาด้านบุคลากร เมื่อพิจารณาทั้งโดยรวมและรายข้อ พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

3.4 ปัญหาด้านการสั่งการและกำกับติดตาม เมื่อพิจารณาทั้งโดยรวมและรายข้อ พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

3.5 ปัญหาด้านการประสานงาน เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมและรายข้อ พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

3.6 ปัญหาด้านการประเมินผล เมื่อพิจารณาทั้งโดยรวมและรายข้อ พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

3.7 ปัญหาด้านการจัดงบประมาณ เมื่อพิจารณาโดยรวมพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

- โรงเรียนขาดงบประมาณในการสร้างสนามกีฬาของโรงเรียน

- โรงเรียนขาดงบประมาณในการบำรุงรักษาสนามและอุปกรณ์
- โรงเรียนขาดงบประมาณในการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่าง โรงเรียน
- โรงเรียนได้รับงบประมาณในการจัดโปรแกรมพลศึกษาน้อยเกินไป
- โรงเรียนขาดงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนพลศึกษา
- โรงเรียนขาดงบประมาณในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน
- โรงเรียนขาดงบประมาณในการจัดหาสื่อการเรียนการสอนพลศึกษา
- โรงเรียนไม่สามารถหางบประมาณจากแหล่งอื่นมาสนับสนุนการจัดกิจกรรมพลศึกษาของโรงเรียนได้
- ครูพลศึกษาไม่มีโอกาสเข้าร่วมพิจารณาในการจัดสรรงบประมาณเกี่ยวกับโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน

4. เปรียบเทียบปัญหาการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ด้านการวางแผน เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารและครูพลศึกษา โดยส่วนรวมพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านการจัดและดำเนินการ เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารและครูพลศึกษาโดยส่วนรวมพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่แตกต่างกันคือ

- การจัดการเรียนยังไม่เหมาะสม
- ครูพลศึกษาไม่สอนปล่อยให้ให้นักเรียนเล่นตามลำพัง
- ไม่สามารถจัดสถานที่และอุปกรณ์ให้เพียงพอ
- โรงเรียนไม่มีการจัดเวรดูแลความปลอดภัยการใช้สนาม
- การจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนจัดได้ไม่ครบทุกประเภทที่มีการเรียนการสอน
- ขาดการจัดกิจกรรมพลศึกษาให้กับเด็กพิเศษในโรงเรียน
- ผู้บริหารมักจะขอคาบพลศึกษาไปทำกิจกรรมอย่างอื่น

ด้านบุคลากร เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารและครูพลศึกษาโดยส่วนรวมพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่แตกต่างกันคือ

- โรงเรียนไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารในการเพิ่มจำนวนครูพลศึกษาให้เพียงพอ

- ครูผู้สอนพลศึกษาไม่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการสอนพลศึกษา
 - ครูผู้สอนพลศึกษาไม่ได้ปฏิบัติงานตรงตามความสามารถของตน
 - ครูผู้สอนพลศึกษามีชั่วโมงมากเกินไป
 - ครูผู้สอนพลศึกษามีภาระอื่นที่ต้องรับผิดชอบมากเกินไป
 - ครูผู้สอนพลศึกษาปฏิบัติตนไม่เหมาะสม เช่น ขาด ความรับผิดชอบ การแต่งกายไม่เหมาะสม
 - ครูผู้สอนพลศึกษาขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน
- ด้านการสั่งการและกำกับติดตาม เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่าง

ผู้บริหารและครูพลศึกษาพบว่า โดยส่วนรวมและรายข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ

- ครูผู้สอนพลศึกษาไม่มีอำนาจในการสั่งการในการทำงาน
- ผู้บริหารสั่งการไม่ชัดเจนทำให้ยากแก่การปฏิบัติงาน
- ผู้บริหารไม่ติดตามงานที่มอบหมายให้ครูพลศึกษารับผิดชอบ

ด้านการประสานงาน เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารและครูพลศึกษาพบว่า โดยส่วนรวมและรายข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ

- ครูผู้สอนพลศึกษาไม่มีอำนาจในการสั่งการในการทำงาน
- ผู้บริหารสั่งการไม่ชัดเจนทำให้ยากแก่การปฏิบัติงาน
- ผู้บริหารไม่ติดตามงานที่มอบหมายให้ครูพลศึกษารับผิดชอบ

ด้านการประเมินผล เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารและครูพลศึกษาพบว่า โดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่แตกต่างกันคือ

- ไม่มีการประเมินผลการจัด โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน
- ไม่สามารถประเมินผลของการจัด โปรแกรมพลศึกษาว่าเป็นไปตามนโยบายที่กำหนดไว้หรือไม่

ด้านงบประมาณ เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารและครูพลศึกษาพบว่า โดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่แตกต่างกันคือ

- ไม่มีการประเมินผลการจัด โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน
- ไม่สามารถประเมินผลของการจัด โปรแกรมพลศึกษาว่าเป็นไปตามนโยบายที่กำหนดไว้หรือไม่

อภิปรายผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้บริหารของโรงเรียนส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 51-60 ปี มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผู้ที่มีอายุอยู่ในวัยนี้ เป็นผู้ที่มีความรู้ความ สามารถในการพิจารณาเรื่องต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล และมีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี สามารถบริหารงานภายในโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถึงแม้ว่าโดยส่วนใหญ่จะเป็นเพศหญิงก็ตาม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อมร อนันตรักษ์ (2536) ได้เสนอแนะว่า ผู้บริหารโรงเรียนเป็นบุคคลที่มีความสำคัญยิ่งที่จะเป็นผู้นำเป้าหมาย นโยบายการจัดการศึกษาไปสู่การปฏิบัติงานให้เป็นผลสำเร็จ ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียนจึงควรเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเฉพาะตัวที่สูง วุฒิการศึกษาจึงไม่ควรต่ำกว่าปริญญาตรี

ครูพลศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 31-40 ปี ปัจจุบันดำรงตำแหน่งครูพลศึกษา มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่มีวุฒิทางพลศึกษา ผู้วิจัยเห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบกับงานวิจัย 10 ปีที่ผ่านมาโรงเรียนประถมศึกษาประสบปัญหาเรื่องการขาดแคลนครูพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษา ทำให้ไม่ประสบความสำเร็จในเรื่องการสอนวิชาพลศึกษา แต่ปัจจุบันจำนวนครูที่มีวุฒิทางพลศึกษาเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะทำให้การจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา ประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ บุชเชอร์ (Bucher, 1975 อ้างถึงใน การุณ นาคสวัสดิ์, 2533) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนวิชาพลศึกษาที่จะให้ได้ผลดีนั้น ครูผู้สอนจะต้องมีวุฒิทางพลศึกษาโดยตรง เพื่อถ่ายทอดความรู้ ทักษะที่ดีและแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ซิลเวสเตอร์ (Silvester, 1996 : 32-36 อ้างถึงใน พัฒนา เจริญวัฒนะมงคล, 2532) ครูพลศึกษาที่ได้รับการศึกษาทางด้านพลศึกษาโดยตรง จะทำให้มีทัศนคติในทางที่ดีต่อวิชาพลศึกษามากขึ้น เพราะครูพลศึกษาที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา ส่วนใหญ่ไม่มีหลักและวิธีการสอนที่ดี มักปล่อยให้ นักเรียนเล่นตามลำพัง อันเป็นผลทำให้ นักเรียนไม่สามารถประสบผลสำเร็จทางการเรียน

2. การจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน

2.1 การจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน

ในสังกัดกรุงเทพมหานคร จัดโครงการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนทุกโรงเรียน ทั้งนี้เนื่องจาก โครงการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน เป็นโครงการที่กระทรวงศึกษาธิการบังคับให้ทุกโรงเรียนจะต้องจัดขึ้นให้กับเด็กนักเรียน และส่วนใหญ่จัดโครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน

โครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน และโครงการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ ผู้วิจัยเห็นว่า นอกจากจะมีการจัดโครงการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนแล้ว ควรจะมีการจัดโครงการแข่งขันกีฬา

ภายในโรงเรียนทุกโรงเรียนด้วย ซึ่งจากผลการวิจัย พบว่า มีการจัดโครงการแข่งขันกีฬาภายในเพียงร้อยละ 95.52 แต่มีการจัดโครงการจัดการแข่งขันระหว่างโรงเรียน ถึงร้อยละ 98.60 แสดงให้เห็นว่า โรงเรียนส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญกับโครงการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนมากกว่า แต่กระนั้นการที่โรงเรียนจัดโครงการทั้ง 3 โครงการไม่ครบทุกโรงเรียนนั้น อาจเนื่องมาจากในแต่ละโรงเรียนมีอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการจัดโครงการไม่เท่ากัน และ โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้จัดโครงการจัดกิจกรรมพิเศษทางพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติ อาจเนื่องจาก ปัจจุบันในกรุงเทพมหานคร มีโรงเรียนเฉพาะที่เปิดสอนสำหรับเด็กนักเรียนที่มีความบกพร่องในด้านต่าง ๆ หลายโรงเรียน เช่น โรงเรียนราชานุกูล โรงเรียนเศรษฐเสถียร เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม โรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดกรุงเทพมหานคร ควรมีการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนทุกโครงการ ดังที่ บุชเชอร์ (Bucher, 1979 อ้างถึงใน ชาญชัย ขอบธรรมสกุล, 2536) ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบพื้นฐานของโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนควรประกอบด้วย

1. โครงการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน
2. โครงการการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน
3. โครงการการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
4. โครงการการจัดบรรดิกทางพลศึกษา
5. โครงการการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ

2.1.1 โครงการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน

2.2.1 วัตถุประสงค์ของโครงการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน

โรงเรียนเน้นความสำคัญของวัตถุประสงค์ในด้าน ให้นักเรียนมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับวิชาพลศึกษา และมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา ให้นักเรียนมีร่างกายเจริญเติบโต แข็งแรงและมีจิตใจสดชื่นแจ่มใส ให้นักเรียนรู้จักการปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นและสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ ให้นักเรียนเป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีความเป็นระเบียบวินัย ให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ให้นักเรียนมีสุขนิสัยที่ดี เช่น รู้จักรักษาสุขภาพอนามัย ให้นักเรียนสามารถนำกิจกรรมที่เรียนในวิชาพลศึกษาไปใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ให้นักเรียนมีทักษะในการเล่นกีฬาหรือกิจกรรมพลศึกษา ในระดับมากถึงมากที่สุด ซึ่งโครงการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนที่ดีนั้น ต้องมีการกำหนดจุดมุ่งหมายที่แน่นอนและชัดเจน การสอนของครูควรได้มีการเตรียมวางวัตถุประสงค์ (วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ, 2527) ผู้วิจัยเห็นว่า หากนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาแล้วนั้น นักเรียนจะเห็นความสำคัญของการออกกำลังกาย และจะนำกิจกรรมที่เรียนมาแล้วไปใช้เวลาว่าง ซึ่งมีผลทำให้นักเรียนมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง

ดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) ได้กล่าวไว้ว่า ทักษะคตินักเรียนที่มีต่อวิชาพลศึกษา นับว่ามี ความสำคัญมาก ในการที่นักเรียนจะนำความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ต่าง ๆ ไปใช้ให้เกิด ประโยชน์แก่ตนเองในชีวิตประจำวัน”

2.1.2 กิจกรรมพลศึกษาที่โรงเรียนจัดสอนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533)

กิจกรรมที่จัดการเรียนการสอนมากที่สุด คือ การเคลื่อนไหวพื้นฐาน เกม เบ็ดเตล็ด กิจกรรมเข้าจังหวะ การเล่นเกมสลับ ขีดหุ่นขั้นพื้นฐาน วอลเลย์บอล แอ่นด์บอล กรีฑา ประเภทลู่วิ่งและประเภทลาน และกิจกรรมนันทนาการประเภทต่าง ๆ ผู้วิจัยเห็นว่า ในการจัด กิจกรรมพลศึกษา ควรจัดกิจกรรมตามหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดและตามความ เหมาะสมของแต่ละโรงเรียนทั้งทางด้านบุคลากร อุปกรณ์ และสถานที่ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ ได้กล่าวว่า การจัดโครงการสอนพลศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษา ควร ประกอบด้วยกิจกรรมพลศึกษาที่เป็นพื้นฐานหลาย ๆ อย่างต่าง ๆ กัน เพื่อให้ให้นักเรียนได้มีโอกาส ตำรวจและพัฒนาความสามารถและความสนใจในด้านต่าง ๆ ที่เป็นพื้นฐานในขั้นสูงต่อไป ดังที่ จรรยา แก่นวงษ์คำ (2523) ได้กล่าวว่า “หลักในการจัดกิจกรรมให้กับนักเรียนนั้น ต้องจัด กิจกรรมให้หลากหลาย โดยที่ยึดหลักพัฒนาการของเด็กเป็นแนวทางในการจัด เหมาะสมกับความสามารถทางกายและจิตใจของเด็ก และเป็นกิจกรรมที่ใกล้เคียงการเล่นตามธรรมชาติของเด็ก”

2.1.3 วิธีดำเนินการจัดกิจกรรมโครงการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน

จากผลการวิจัยพบว่า จำนวนนักเรียนโดยเฉลี่ย นักเรียน 1 ห้องต่อความรับผิดชอบของครูผู้สอน 1 คน มีจำนวน 31-45 คน ซึ่งสอดคล้องกับ ลาปอร์ต (Laporte, 1958) ได้เสนอแนะว่า ในชั้นเรียนหนึ่ง ๆ ควรมีครูผู้สอนวิชาพลศึกษา 1 คนต่อผู้เรียน 35 จึงจะดี” และผู้วิจัย เห็นว่าถ้ามีจำนวนนักเรียนมากเกินไปจะทำให้ครูผู้สอนดูแลไม่ทั่วถึง การเข้าร่วมกิจกรรมของ นักเรียนจะไม่เท่าเทียมกัน ครูผู้สอนควรจัดทำบันทึกการสอนวิชาพลศึกษาโดยจัดทำเป็นราย สัปดาห์ และเฉพาะรายวิชา ดังที่ กรมพลศึกษา (2512) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการสอนพลศึกษาใน โรงเรียนไว้ข้อหนึ่งว่า บทเรียนพลศึกษาต้องวางแผนไว้ชัดเจน และมีเนื้อหาตรงตามหลักสูตรของ ชั้นเรียน โดยทำเป็นโครงการตลอดปีการศึกษา ภาค สัปดาห์และรายวัน ดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) กล่าวไว้ว่า การจัดโครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน ก็คือ การจัดการเรียนการสอนวิชา พลศึกษาให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพลศึกษาที่กำหนด ตามความเหมาะสมของ สถานที่ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก นอกจากนี้ผลการวิจัยพบว่า สถานที่ที่ใช้ใน การเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ อาจจะเป็นผลมาจากกาที่โรงเรียนประถมศึกษา สังกัด กรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในบริเวณวัด สุเหร่า สถานที่คับแคบไม่เหมาะสำหรับการจัด

กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา อีกทั้งจำนวนอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมีไม่ครบทุกกิจกรรมที่จัดสอน และมีไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกษม ช่างพั้ง (2524) ที่พบว่า อุปกรณ์ทางพลศึกษามีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน และมีไม่ครบทุกประเภทตามกิจกรรมที่จัด ผู้วิจัยเห็นว่า ปัญหาอุปกรณ์ทางพลศึกษาไม่เพียงพอ กับจำนวนนักเรียนมีผลต่อการจัดดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนเป็นอย่างมาก เพราะการเรียนพลศึกษานั้น ส่วนประกอบที่ช่วยในการสอนนอกจากตัวครูผู้สอนและนักเรียนแล้ว จะต้องอาศัยอุปกรณ์ต่าง ๆ ทางพลศึกษาที่เหมาะสมกับกิจกรรมแต่ละประเภท หากขาดอุปกรณ์แล้ว จะทำให้การเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมพลศึกษาลดประสิทธิภาพลง นอกจากนี้ อุปกรณ์ทางพลศึกษายังมีส่วนช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความรู้สึกรักอยากเรียนอยากเล่น และยังสนองความต้องการของนักเรียนได้อย่างดี ซึ่ง ศิริมาศ ไทยวัฒนา (2522) ได้กล่าวไว้ว่า “ถ้ามีจำนวนอุปกรณ์มากก็เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนสนใจเรียนและตั้งใจฝึกหัดทักษะมาก ในทางตรงกันข้าม ถ้ามีอุปกรณ์น้อยไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน นักเรียนก็อาจจะขาดความสนใจและเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน”

ในด้านการวัดและการประเมินผลในวิชาพลศึกษา โรงเรียนส่วนใหญ่วัดด้านทักษะพิสัย และวัดทางด้านสังคมน้อยมาก ผู้วิจัยเห็นว่า การให้คะแนนนักเรียนที่ถูกต้องตามหลักและวิธีการวัด และประเมินผลนั้นจะช่วยให้ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ตลอดจนบุคคลอื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้ทราบถึงพัฒนาการของนักเรียนจากผลของการเรียนวิชาพลศึกษา ซึ่ง วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ (2527: 192-193) ได้เสนอแนะหลักเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

อัตราส่วนของการให้คะแนนพฤติกรรมในแต่ละด้านควรจะเป็นดังนี้

1. ทักษะของการกีฬาซึ่งรวมทักษะส่วนบุคคลและความสามารถที่จะนำทักษะต่างๆ เหล่านั้นไปใช้ในสภาพการเล่นจริง ประมาณร้อยละ 20.-25 เครื่องมือที่จะวัดทักษะเหล่านี้จะเป็นแบบทดสอบต่าง ๆ และการสังเกตของครู โดยมีเกณฑ์การสังเกตที่แน่นอน
2. สมรรถภาพทางด้านร่างกาย รวมถึงความแข็งแรงและความทนทานของกล้ามเนื้อ ความทนทานของร่างกายโดยส่วนรวม ความคล่องตัว ความอ่อนตัว ประมาณร้อยละ 20-25 เครื่องมือที่จะวัดสมรรถภาพทางร่างกายนี้ อาจจะเป็นแบบทดสอบต่าง ๆ และการสังเกตของครูที่ได้มีเกณฑ์การสังเกตที่แน่นอน
3. ความรู้ความเข้าใจในทักษะทางกีฬา กลยุทธ์และกลวิธีการเล่น ประวัติของกฎหรือกติกา ประมาณร้อยละ 10-20 เครื่องมือที่จะวัดสิ่งเหล่านี้จะวัดโดยการสอบข้อเขียน
4. ทักษะจิตต่อวิชาพลศึกษาซึ่งรวมทั้งการมาเรียน การตรงต่อเวลา ความสนใจ ความกระตือรือร้นในการเรียน การมีส่วนร่วมในการเรียน ประมาณร้อยละ 10-20 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดทางด้านนี้อาจจะทำได้โดยการสังเกตของครู โดยได้กำหนดเกณฑ์ในการสังเกตที่แน่นอน
5. คุณลักษณะและพฤติกรรมอื่น ๆ เช่น การมีน้ำใจนักกีฬา การเป็นผู้เล่นและผู้ดูกีฬาที่ดี ความร่วมมือ การยอมรับคำตัดสิน การแสดงออกในสภาพการณ์ต่าง ๆ ในระหว่างการเรียน

และการเล่นกีฬา ประมาณร้อยละ 10-20 เครื่องมือที่จะใช้วัดทางด้านนี้ก็อาจจะทำได้ด้วยการสังเกตที่แน่นอน หรืออาจจะให้นักเรียนเป็นผู้ประเมินผลซึ่งกันและกันก็ได้

ในด้านของการนิเทศ ครูผู้สอนส่วนใหญ่ไม่ได้รับการนิเทศการสอนวิชาพลศึกษาโดยศึกษานิเทศก์ เมื่อมีปัญหาการสอนวิชาพลศึกษา ครูผู้สอนส่วนใหญ่มักจะปรึกษาเพื่อนร่วมงาน รองลงมาปรึกษาผู้บริหาร ผู้วิจัยเห็นว่าครูพลศึกษาควรศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ และควรจัดการอบรมพลศึกษาขึ้นภายในกลุ่มโรงเรียน เพื่อที่จะได้พัฒนาสมรรถภาพของตนเองให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด และถ้าเป็นไปได้ทางโรงเรียนควรมีการส่งเสริมให้มีการนิเทศภายใน ซึ่งจะประโยชน์กับครูผู้สอนมากที่สุด

2.2 โครงการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน

2.2.1 วัตถุประสงค์ของโครงการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน

โรงเรียนส่วนใหญ่จัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน โดยเน้นวัตถุประสงค์ในการจัดมากที่สุดในเรื่อง เพื่อให้นักเรียนเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ ซึ่งเป็นสิ่งที่ดี อย่างไรก็ตามผู้วิจัยเห็นว่า โรงเรียนควรเน้นความสำคัญการจัด เพื่อให้ นักเรียนทุกคนมีโอกาสเข้าร่วมแข่งขันกีฬามากที่สุดด้วย เนื่องจากการเปิดโอกาสให้กับนักเรียนได้นำความรู้และทักษะที่ได้เรียนจากวิชาพลศึกษา นำมาใช้ในสภาพการณ์จริง เป็นการช่วยส่งเสริมคุณธรรม ทักษะที่ดีต่อการกีฬา ซึ่ง แชมป์ลิน (Champlin, 1956 : 15 อ้างถึงใน พัฒนาเจริญวัฒนะมงคล, 2532) ได้ให้ความเห็นว่า “การแข่งขันกีฬานั้นหากว่าจัดและดำเนินการได้ถูกต้องแล้ว จะเป็นสื่อกลางในการพัฒนาความพร้อมทางด้านสังคมของนักเรียนได้เป็นอย่างดี เพราะว่าการแข่งขันกีฬานี้เป็นห้องปฏิบัติการที่จะปลูกฝังทัศนคติและนิสัยในตัวนักเรียนให้พร้อมที่จะอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมโดยตรง”

2.2.1.1 กิจกรรมที่ใช้ในการจัดการแข่งขันภายในโรงเรียน

โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่จัดแข่งขัน ฟุตบอล วอลเลย์บอล แคร่บอล กรีฑา และเกมเบ็ดเตล็ด กิจกรรมที่จัดแข่งขันน้อย คือ ชีดหุ่น และกิจกรรมทดสอบสมรรถภาพทางกาย ซึ่งยังไม่ค่อยสอดคล้องกับกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอน นักผู้วิจัยเห็นว่า ในการจัดกิจกรรมนั้นทางโรงเรียนควรจัดตามความเหมาะสมทั้งในด้านอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก และเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยม ซึ่งในเรื่องนี้วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) ได้กล่าวไว้ว่า “การจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนตามปกติควรจะจัดการแข่งขันกีฬาประเภทต่าง ๆ ที่นักเรียนได้เรียนมาแล้วทั้งหมด เพื่อให้ นักเรียนมีโอกาสเลือกแข่งขันตามความถนัดและความสนใจของคนให้มากที่สุด”

2.3.3 วิธีดำเนินการจัดกิจกรรมการแข่งขันภายในโรงเรียน

จากการวิจัยพบว่า มีโรงเรียนร้อยละ 62.66 ที่ระบุว่าผู้เข้าแข่งขันกีฬาภายใน คือ นักเรียนทุกคน ซึ่งถือว่ายังไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า ทางโรงเรียนควรส่งเสริมให้นักเรียนทุกคน ได้มีส่วนร่วมในการแข่งขันกีฬาภายใน ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์หลักในการจัดโครงการแข่งขันกีฬาภายใน โรงเรียนมีการมอบด้วยรางวัลและเหรียญรางวัล ให้สำหรับผู้ชนะเลิศ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเป็นสิ่งที่ดี แต่ควรจะมีเกณฑ์การให้รางวัลที่แน่นอน เป็นที่ยอมรับและควรจัดเป็นของที่ระลึก มากกว่าสิ่งของที่มีค่า เนื่องจากจะทำให้จุดประสงค์ในการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนเปลี่ยนแปลงไป ดังที่ วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ (2527) ได้กล่าวไว้ว่า เกณฑ์การให้รางวัลนั้นควรจะเป็นเกณฑ์ที่มาจากพื้นฐานปรัชญาของการพลศึกษา หรือการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน รางวัลควรจะเป็นสิ่งที่มีความเกี่ยวข้องหรือช่วยกระตุ้นให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเล่นหรือการแข่งขันกีฬานั้นต่อไป และรางวัลที่ให้ควรจะเป็นสิ่งของที่มีราคาถูกเสียดำใช้จ่ายน้อย ในเรื่องการขาดแคลนอุปกรณ์ และสถานที่ที่ใช้ในการแข่งขัน ผู้วิจัยเห็นว่า ในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน อาจจะมีอุปสรรคในการจัดการแข่งขัน เนื่องจากขาดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ขาดงบประมาณ แต่ก็สามารถที่จะจัดการแข่งขันได้ โดยจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับสภาพของโรงเรียนและความต้องการของนักเรียนส่วนใหญ่

2.3 โครงการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

2.3.1 วัตถุประสงค์ในการจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

โรงเรียนเน้นความสำคัญของวัตถุประสงค์การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนในด้าน ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา ให้นักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัย เคารพกฎกติกาในการแข่งขัน ส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงออกซึ่งความสามารถในเชิงกีฬา อยู่ในระดับมากที่สุด ผู้วิจัยเห็นว่า การปลูกฝังให้นักเรียนเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬานั้น ครูผู้สอนสามารถสอดแทรกลงไป ในขณะที่มีการฝึกปฏิบัติ ในการแข่งขัน ครูผู้สอนอาจยกตัวอย่างหรือสร้างสถานการณ์ขึ้นเป็นตัวอย่างพฤติกรรม และครูพลศึกษาควรเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ นักเรียน ดังที่ ประยูร สาริมา (2527, อ้างถึงใน อารีรัตน์ วัฒนรุ่งเรือง, 2534) กล่าวว่า "น้ำใจนักกีฬามีความสำคัญอย่างมากต่อวิชาพลศึกษา น้ำใจนักกีฬาเป็นคุณธรรมของนักกีฬา และน้ำใจนักกีฬายังเป็นคุณสมบัติของคนดีในสังคมด้วย ดังนั้น เป็นความจำเป็นของครูพลศึกษาที่ต้องให้การเรียนรู้แก่นักเรียนในเรื่องน้ำใจนักกีฬาทั้งด้านเนื้อหาและประสบการณ์ อีกทั้งตัวครูพลศึกษาเองจะต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถที่จะเป็นตัวอย่างอันดีแก่นักเรียนได้ด้วย"

2.3.2 กิจกรรมทางพลศึกษาที่โรงเรียนจัดส่งเข้าแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

มากที่สุด คือ กรีฑา ประเภทคู่และประเภทลาน ฟุตบอล วอลเลย์บอล เทเบิลเทนนิส และเปตอง เนื่องจากโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครมีการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างกลุ่ม

โรงเรียน และกีฬากรุงเทพมหานคร จึงจะต้องมีการประชุม ปรีกษาหารือ เพื่อเลือกชนิดกีฬาที่เหมาะสมกับนักเรียน และทุกโรงเรียนสามารถจัดสรรนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขันได้ จะเห็นได้ว่ากิจกรรมที่จัดนั้นจะมีทั้งกีฬาประเภททีมและบุคคล เป็นกิจกรรมที่ได้รับความนิยม และเป็นกีฬาที่นักเรียนให้ความสนใจ

2.4.3 วิธีดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่ดำเนินการฝึกซ้อมนักกีฬา คือ ครูอื่น ๆ ที่มีความสามารถในประเภทกีฬาที่ส่งเข้าแข่งขัน และครูผู้สอนวิชาพลศึกษา จำนวนครูอื่น ๆ มีมากถึงร้อยละ 54.33 แต่ครูพลศึกษามีเพียงร้อยละ 45.67 ผู้วิจัยเห็นว่า สาเหตุที่ครูพลศึกษามีจำนวนน้อยกว่านั้น อาจเนื่องมาจากจำนวนครูพลศึกษาในแต่ละโรงเรียนมีจำนวนน้อย เฉลี่ยเพียงร้อยละ 1.73 คนต่อโรงเรียน (สำนักการศึกษา, 2539) จึงต้องให้ครูในสาขาอื่น ๆ ที่มีความสามารถทางกีฬามาเป็นผู้ดูแล ประกอบกับชนิดกีฬาที่ส่งเข้าแข่งขัน มีหลายชนิดกีฬา จึงทำให้ครูพลศึกษาไม่สามารถดูแลได้ทั้งหมด โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ได้นักกีฬามาจากการเปิดรับสมัครคัดเลือก ผู้วิจัยมีความเห็นว่า นอกจากจะคัดเลือกนักเรียนที่มีทักษะทางกีฬาดีแล้ว ควรที่จะเน้นในเรื่องของความประพฤติ และการมีผลการเรียนดีควบคู่กันไปด้วย งบประมาณที่ใช้ในการแข่งขันส่วนใหญ่ทางโรงเรียนได้รับจาก เงินงบประมาณ ผู้วิจัยเห็นว่าโรงเรียนควรมีการจัดหาองค์กรหรือหน่วยงานเอกชนช่วยเหลือค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เห็นได้จากสวัสดิการที่โรงเรียนจัดให้นักกีฬา มีโรงเรียนเพียงร้อยละ 45.67 ที่จัดชุดแข่งขันกีฬาให้กับนักกีฬา ซึ่งชุดกีฬาก็เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งต่อการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนของนักกีฬา

2.5 โครงการจัดกิจกรรมพิเศษทางพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติ

2.5.1 วัตถุประสงค์ของโครงการจัดกิจกรรมพิเศษทางพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติ

โรงเรียนประถมศึกษานับความสำคัญในเรื่อง ให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงออกตามความสามารถของตนและเกิดความภาคภูมิใจ ให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีและเห็นความสำคัญต่อการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษา ให้นักเรียนได้มีทักษะในกิจกรรมพลศึกษาและนำไปใช้ตามสมควร เพื่อช่วยลดปมด้อยแก่นักเรียนที่ผิดปกติ ให้นักเรียนรู้จักการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และเพิ่มความเชื่อมั่นในการเข้าสังคม อยู่ในระดับมากที่สุด ผู้วิจัยเห็นว่า เนื่องจากจำนวนนักเรียนที่ผิดปกติมีจำนวนน้อยในแต่ละโรงเรียน จึงต้องจัดให้นักเรียนเหล่านั้นเรียนร่วมในกิจกรรมที่สอนในช่วงเวลานั้นครูพลศึกษาจึงควรเน้นให้เด็กได้มีโอกาสแสดงออกตามความสามารถของนักเรียนเอง เพื่อให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกับผู้อื่น ๆ และครูผู้สอนต้องให้การดูแลเป็นพิเศษ

2.5.2 กิจกรรมพิเศษทางพลศึกษาที่จัดสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติ

กิจกรรมพิเศษทางพลศึกษาที่จัดสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติ มากที่สุด คือ การ

เดินและวิ่งโดยเน้นความสามารถในการควบคุมร่างกาย กิจกรรมการจับ ขว้าง ก่อถึงลูกบอล โดยเน้นที่ความแม่นยำ และ การกระโดดตลับเท้า เข่ง กระโดด เน้นที่การทรงตัว จังหวะและ การควบคุมร่างกาย ตามลำดับ ผู้วิจัยเห็นว่า กิจกรรมที่จัดควรเป็นกิจกรรมที่ไม่ซับซ้อนจนเกินไป

2.5.3 วิธีดำเนินการจัดกิจกรรมพิเศษทางพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ มีนักเรียนที่ผิดปกติในโรงเรียน น้อยกว่า 5 คน โรงเรียนได้เอาใจใส่ต่อนักเรียนที่มีความผิดปกติเท่าเทียมกับนักเรียนอื่น ๆ และให้ความสนใจมากเป็นพิเศษ ส่วนใหญ่โรงเรียนไม่ได้จัดกิจกรรมสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติโดยเฉพาะ แต่จัดกิจกรรมให้เด็กพิเศษเรียนร่วมกับนักเรียนปกติในช่วงโมงพลศึกษา ซึ่งตามหลักการเป็นสิ่งที่ถูกต้อง เพราะนักเรียนทุกคนจะได้มีความเท่าเทียมกันในการเข้าร่วมกิจกรรม ผู้วิจัยเห็นว่า ทุกโรงเรียนที่มีนักเรียนพิเศษอยู่ ครูพลศึกษาควรที่จะจัด โครงการนี้ขึ้น และผู้บริหารควรจะให้ การสนับสนุน เพราะเป็นโครงการที่จะให้นักเรียนทุกคนมีความเท่าเทียมกันในการเข้าร่วมกิจกรรม พลศึกษา และเป็นสิ่งจำเป็นในการช่วยเหลือให้นักเรียนพิเศษมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรม ได้รับ ประสิทธิภาพและมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมตามควรแต่สภาพของ ร่างกาย ซึ่ง ฟอง เกิดแก้ว(2520: 135) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า "นักเรียนทุกคนที่สามารถไปโรงเรียน ได้ ควรมีส่วนร่วมในกิจกรรมและได้รับผลประโยชน์จากการเรียนในโปรแกรมที่จัดขึ้น ดังนั้นจึง ควรจัด โปรแกรมพลศึกษาที่มีความบกพร่องทางกายไว้ในโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนสำหรับ นักเรียนทุกคน" และเพื่อไม่ให้เด็กเกิดปัญหาในการอยู่ร่วมกับนักเรียนอื่นๆ ครูพลศึกษาจึงควรจัด ให้เรียนร่วมกับเด็กปกติ เพื่อที่จะสร้างให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง

2.6 โครงการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ

2.6.1 วัตถุประสงค์ของการจัดโครงการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ ผู้วิจัยเห็นว่าทั้งผู้บริหารและครูพลศึกษาควรมีการวางวัตถุประสงค์ในการจัด โครงการที่แน่นอน เพราะกิจกรรมเพื่อนันทนาการ จะเป็นโครงการที่ช่วยให้นักเรียนที่มีได้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา ภายในโรงเรียนและ การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ได้รับประโยชน์ในด้านการออกกำลังกาย และการสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้อื่น รวมทั้งได้ผ่อนคลายความเครียดและความเหนื่อยล้าจาก การเรียน ดังที่ ฟอง เกิดแก้ว (2520) ได้กล่าวถึงโครงการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการไว้ว่า "เพื่อสนองตอบความต้องการหรือความสนใจของนักเรียนหรือเพื่อชดเชยให้แก่เด็กที่มีความ ต้องการทั้งด้านการออกกำลังกายและต้องการหาความสนุกสนานรื่นเริงหลังจากเวลาเรียนปกติ"

2.6.2 กิจกรรมทางพลศึกษาที่จัดเพื่อนันทนาการ ส่วนใหญ่ คือ เกมเบ็ดเตล็ด กิจกรรมเข้าจังหวะ เทเบิลเทนนิส วอลเลย์บอล ฟุตบอล และ การอยู่ค่ายพักแรม ผู้วิจัยเห็นว่า ควรมีการจัดกิจกรรมให้หลากหลาย เพื่อให้ให้นักเรียนได้เลือกกิจกรรมตามความสนใจหรือตามความนิยม จะทำให้นักเรียนส่วนใหญ่ได้เข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด

2.6.3 วิธีดำเนินการจัดโครงการจัดกิจกรรมทางพลศึกษาเพื่อนันทนาการ ผู้วิจัยเห็นว่า การที่โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมนันทนาการตลอดทั้งปีการศึกษา โดยจัดเป็นกลุ่มกิจกรรมซึ่งนักเรียนสามารถเลือกได้ตามความสนใจเป็นสิ่งที่ดี นักเรียนได้ทำกิจกรรมอย่าง ต่อเนื่อง ทำให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ต่อ ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ของนักเรียน เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้นำความรู้และทักษะไปใช้ให้เป็นประโยชน์แก่ตนเอง ในเวลาว่าง และโรงเรียนควรส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนันทนาการขึ้นในโรงเรียน โดยให้การ สนับสนุนทั้งในด้าน งบประมาณ สถานที่และอุปกรณ์และส่งเสริมความร่วมมือระหว่างคณะครู ภายในโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ไทท์ตี้ (Lighty, 1967 อ้างถึงใน การุณ นาคสวัสดิ์, 2533) เกี่ยวกับโครงการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการว่า ควรจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนได้ใช้เวลาว่าง ให้เป็นประโยชน์ สถานที่ส่วนใหญ่ใช้โรงฝึกพลศึกษาและสนามกลางแจ้งของโรงเรียน โดยจัด กิจกรรมที่น่าสนใจให้กับนักเรียนในเวลาที่เหมาะสม และคอยปลูกฝังให้นักเรียนได้มีโอกาสเข้า สังคมและให้นักเรียนได้รู้ถึงวิธีการเล่น กติกา และการใช้เครื่องมือ

2.7 การบริหารงานพลศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครมีการจัดการ บริหารงานพลศึกษาโดยมีการ กำหนดให้มีปรัชญาหรือวัตถุประสงค์ในการจัด โครงการพลศึกษา ในโรงเรียน มีการกำหนดนโยบายชัดเจนในการส่งเสริมพลศึกษา มีการกำหนดแผนงานตลอดปี มีการเสนอโครงการเพื่อขออนุมัติงบประมาณ มีการจัดแบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบในการ ดำเนินงาน มีการประสานงานในการจัด โครงการพลศึกษา มีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงาน มีการรายงานผลประจำปี และผู้บริหารให้การสนับสนุนและส่งเสริมการปฏิบัติงาน ผู้วิจัยเห็นว่า ในการดำเนินงานเรื่องใดก็ตาม สิ่งที่สำคัญและจะต้องปฏิบัติเป็นอันดับแรกคือ การกำหนดปรัชญา ในการทำงาน และการวางวัตถุประสงค์ นอกจากนี้ยังรวมถึงการวางแผนในการทำงานที่เหมาะสม และปัจจัยอื่นๆ ประกอบกัน เพื่อให้โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ อมร อนันตรัถย์ (2536: 15) ได้เสนอว่า “การบริหารการศึกษา คือการจัดดำเนินการจัดการ ศึกษาโดยกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องร่วมมือกันดำเนินการ โดยใช้กระบวนการหรือวิธีต่าง ๆ ที่เหมาะสม บริหารทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อพัฒนาสมาชิกของสังคมให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย” และอุทัย บุญประเสริฐ (2532 อ้างถึงใน สมคิด สนวนศรี, 2534) ได้เสนอไว้ว่า “ถ้าระบบการวางแผนหรือ ระบบแผนงานดี โครงสร้างและกลไกในการวางแผนจะถูกปรับตัวให้มีความยืดหยุ่น และสามารถ ปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในสิ่งแวดล้อมได้ โดยไม่สูญเสียหรือหลงทิศทางการ ทำงาน การทำงานของระบบแผนงานหรือระบบการวางแผนก็จะนำไปสู่จุดมคคิของการวางแผน คือ การช่วยให้ระบบบริหารดำเนินการประสบความสำเร็จ และมีการดำเนินการอย่างมี ประสิทธิภาพ”

2.8 การจัดและบริหารวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก

จากการวิจัยพบว่า โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีการบริหารการจัดเก็บวัสดุอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความเหมาะสมและความพร้อมของโรงเรียนไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรม ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการขาดแคลนงบประมาณ และผู้บริหารมองไม่เห็นความสำคัญของอุปกรณ์ทางพลศึกษา ซึ่งเป็นปัญหาที่ประสบมากในการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา ดังผลการวิจัยของ พิษเรข พิริยะหะพันธ์ (2525) และประทีป เวทย์ประสิทธิ์ (2528) สรุปผลการวิจัยว่า “อุปกรณ์ทางพลศึกษามีไม่เพียงพอและไม่ครบทุกกิจกรรม อุปกรณ์เกี่ยวกับการพยาบาลฉุกเฉินและอุปกรณ์เบ็ดเตล็ด เช่นเครื่องชั่งน้ำหนักไม่เพียงพอ รวมทั้งไม่มีความสะดวกในการซ่อมแซมอุปกรณ์ ขาดที่เก็บรักษาอุปกรณ์ ทั้งครูและนักเรียนขาดความรู้ในการใช้และเก็บรักษาอุปกรณ์ ปัญหาดังกล่าวนี้ อาจจะมีสาเหตุมาจากโรงเรียนขาดงบประมาณ และผู้บริหาร ไม่ให้ความสำคัญทางด้านพลศึกษา และครูพลศึกษาเองเป็นผู้ที่ทำให้เกิดปัญหาดังกล่าวได้เช่นกัน” ดังนั้นโรงเรียนควรจะได้มีการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกไว้ให้พร้อม โดยมีการสำรวจ และตรวจสอบอุปกรณ์ และสถานที่ต่าง ๆ ที่ใช้ในการเรียนการสอนพลศึกษาทุกภาคเรียน หากเกิดการชำรุดเสียหาย ทางโรงเรียนควรที่จะซ่อมแซมให้เรียบร้อยและควรจะมีเจ้าหน้าที่ดูแลรักษาให้อยู่ในสภาพที่ดี และครูพลศึกษาควรจัดทำงบประมาณเพื่อเสนอต่อผู้บริหารขออนุมัติเงินงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จำเป็นในการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิลปพงศ์ ศรีวุฒิ (2523) ได้เสนอแนะไว้เช่นเดียวกันว่า “โรงเรียนควรจัดหาอุปกรณ์ไว้บริการให้เพียงพอและสมบูรณ์ ครูพลศึกษาต้องเข้าใจและเอาใจใส่ให้ความสำคัญทั้งเรื่องการใช้ การเก็บรักษา การซ่อมแซม การเลือกอุปกรณ์ที่มีมาตรฐานและมีสวัสดิภาพ และการนำออกมาใช้ให้คุ้มค่าน่ามากกว่าจะเก็บเอาไว้แสดงออก มีนโยบายในการจัดหาอย่างชัดเจน” ในเรื่องนี้ศิริมาศ ไทยวัฒนา (2522) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ให้เพียงพอไว้ว่า “ถ้ามีจำนวนอุปกรณ์มากก็เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนสนใจเรียนและตั้งใจฝึกหัดทักษะมากขึ้น ในทางตรงกันข้ามถ้ามีอุปกรณ์มีน้อยไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน นักเรียนจะขาดความสนใจและเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน” จะเห็นได้ว่าหากโรงเรียนมีการจัดบริหาร วัสดุอุปกรณ์ที่ดีแล้วนั้นจะช่วยให้การจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้โรงเรียนส่วนใหญ่ ยังไม่มีสถานที่สำหรับเปลี่ยนเสื้อผ้า สถานที่สำหรับทำความสะอาดร่างกาย ถ้าหากเป็นไปได้ ทางโรงเรียนควรจัดหาไว้ให้พร้อม เพราะเป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักรักษาความสะอาดของร่างกาย และเป็นการฝึกสุขปฏิบัติอีกด้วย

3. ปัญหาการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่าโรงเรียนมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยเกือบทุกด้าน ยกเว้น ด้านงบประมาณ

3.1 ปัญหาการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา ด้านการวางแผน

จากผลการวิจัย ปัญหาการจัดดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษา ด้านการวางแผน ทั้งโดยรวมและรายข้อ พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ผู้วิจัยเห็นว่า อาจเนื่องมาจาก โรงเรียน ประถมศึกษาส่วนใหญ่มีการจัดวางแผน โปรแกรมพลศึกษาเป็นอย่างดี ผู้บริหารและครูพลศึกษาจะมีการประชุมวางแผนในการปฏิบัติงานล่วงหน้าก่อนจะเปิดภาคการศึกษา และจัดการประชุมอยู่เป็นประจำ อย่างไรก็ตามการวางแผนงานยังคงเป็นสิ่งสำคัญในการดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษา ซึ่ง อนันต์ เกตุวงศ์(อ้างถึงใน ศิลปพงศ์ ศรีวิวัฒน์,2523) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของแผนงานและนโยบายที่ดีว่า ควรประกอบด้วย

1. สะท้อนให้เห็นถึงวัตถุประสงค์ของแผนงาน
2. สอดคล้องต่อกัน สนับสนุนซึ่งกันและกัน
3. ควรแยกออกจากแนวปฏิบัติ
4. เป็นลายลักษณ์อักษร

3.2 ปัญหาการจัดดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษา ด้านการจัดดำเนินการ

จากผลการวิจัยพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมากในรายการ ไม่สามารถจัดสรรสถานที่และอุปกรณ์เพื่อการเรียนและการฝึกซ้อม ได้อย่างเพียงพอ สถานที่และอุปกรณ์ไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรม และการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนจัดได้ไม่ครบทุกประเภทที่มีการเรียนการสอน ผู้วิจัยเห็นว่า ในด้านสถานที่ไม่เพียงพอนั้น อาจมีสาเหตุเนื่องมาจาก โรงเรียนส่วนใหญ่จะตั้งอยู่ภายในบริเวณวัด และสุเหร่า จึงทำให้สถานที่ที่มีบริเวณจำกัด ในด้านอุปกรณ์ไม่เพียงพอ อาจมีสาเหตุจากงบประมาณที่ครูพลศึกษาได้รับในการจัดซื้ออุปกรณ์น้อย สำหรับการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนจัดได้ไม่ครบทุกประเภทที่มีการเรียนการสอน อาจมีสาเหตุมาจากความจำกัดทางด้านสถานที่ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก จึงทำให้ปัญหาที่กล่าวมานี้มี ปัญหาอยู่ในระดับมาก ซึ่งทางโรงเรียนควรมีสถานที่และอุปกรณ์ทางพลศึกษาเพื่อใช้ได้อย่างตลอดปี ดังที่ บรรเทิง จันทรนิเวศน์ (2531) ได้เสนอว่า “เครื่องอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์ในการฝึกตลอดจนที่ใช้ในการแข่งขัน อย่างน้อยที่สุดเราควรมีสถานที่หรือสถานที่ฝึกซ้อม อย่างพร้อมมูล เป็นของตนเอง สามารถที่จะฝึกซ้อมได้ตลอดเวลาอย่างมีอิสระ แม้แต่อุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกซ้อมและแข่งขันควรจะใช้อย่างมีคุณภาพที่ดีที่สุด “

3.3 ปัญหาการจัดดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษา ด้านบุคลากร

จากผลการวิจัยพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารให้ความสำคัญต่อครูผู้สอนพลศึกษา รับฟังความคิดเห็นต่าง ๆ รวมทั้งเปิดโอกาสให้ครูผู้สอนพลศึกษาได้แสดงออกถึงความสามารถที่มีอยู่ ดังที่ บีทเทล (Bittel, 1974 อ้างถึงใน บรรเทิง จันทรนิเวศน์, 2529) ได้เสนอว่า “ขวัญที่ดีของบุคคลนั้น ย่อมเกิดจากทัศนคติของบุคคลที่มีต่องาน ต่อผู้ร่วมงาน ต่อโอกาสที่ได้รับการส่งเสริมให้ก้าวหน้า และต่อความเชื่อมั่นในตัวผู้บังคับบัญชา”

3.4 ปัญหาการจัดดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษา ด้านการตั้งการและ กำกับติดตาม

จากผลการวิจัยพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ผู้วิจัยเห็นว่า อาจเนื่องมาจาก ในการปฏิบัติงานเมื่อครูพลศึกษาได้รับมอบหมาย ครูพลศึกษาสามารถตั้งการ อาจจะเป็นลักษณะของความช่วยเหลือจากครูท่านอื่น ๆ เพื่อให้งานนั้นบรรลุผล ดังที่ ไพฑูรย์ เจริญพันธุ์วงศ์ (2529) ได้ให้แนวคิดไว้ว่า การตั้งการคือ การชี้แจงงานให้ผู้ได้บังคับบัญชาปฏิบัติ เพื่อให้การดำเนินการของหน่วยงานสามารถบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ การตั้งงานควรระมัดระวังถึงการใช้ถ้อยคำ ท่าที ตลอดจนประสพการณ์นำมาประสานให้สอดคล้องกัน ซึ่งวิธีการตั้งงานสามารถจำแนกตามลักษณะของการปฏิบัติงานได้ 4 ประเภท

1. การตั้งโดยตรง
2. การตั้งแบบขอร้อง
3. การตั้งแบบเสนอแนะ
4. การตั้งการแบบอาสาสมัคร

และผู้วิจัยเห็นว่า ผู้บริหารและครูพลศึกษาควรที่จะมีการติดตามผลอยู่เป็นระยะ ๆ เพื่อให้รู้ถึงความสำเร็จของงานนั้น ๆ

3.5 ปัญหาการจัดดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษา ด้านการประสานงาน

จากผลการวิจัย ด้านการประสานงานพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูพลศึกษามีความรู้ความเข้าใจในวิธีการและหลักการประสานงานเป็นอย่างดี และสามารถประสานงานเกี่ยวกับการจัดดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งจะเป็นผลดีต่อการพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา ดังที่ สมพงษ์ เกษมดิน (2517) ได้เสนอว่า “การประสานงานเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับตัวบุคคลเป็นสำคัญและเป็นสิ่งที่นักบริหารหรือหัวหน้าจะต้องสร้างสรรค์บรรยากาศของความร่วมมื้อมีส่วนร่วมใจ เพื่อให้การปฏิบัติงานประสานสอดคล้องกลมกลืนราบรื่น และเรียบร้อย บรรลุเป้าหมายภายในระยะเวลาที่กำหนด

3.6 ปัญหาการจัดดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษา ด้านการประเมินผล

จากผลการวิจัย ทั้งโดยรวมและรายข้อพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ผู้วิจัยเห็นว่า ในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายนั้น ครูพลศึกษามีความรู้ความเข้าใจในหลักวิธีการประเมินผล สามารถประเมินผลและรายงานผลการปฏิบัติงานหลังเสร็จสิ้น โปรแกรม หรือรายงานอยู่เป็นระยะ ๆ จะทำให้ทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นและแก้ปัญหาเหล่านั้น ๆ ได้ทัน และเป็นการพัฒนาการจัดโปรแกรมพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การบริหารงานที่คืบคลาน นอกจากจะมีโครงการแผนงาน และวิธีการที่ดีแล้วการประเมินผลเพื่อรักษาคุณภาพของงานให้เป็นไปตามเป้าหมาย นับว่ามีความสำคัญและจำเป็นมาก ดังที่ ไพโรจน์ ติตปรีชา (อ้างถึงใน วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ, 2533) ได้เสนอแนะว่า แผนงานเมื่อนำมาปฏิบัติ เมื่อปฏิบัติเสร็จเรียบร้อยตามแผนแล้ว ในทางปฏิบัติจะต้องมีการตรวจสอบ และประเมินผลตามแผน เมื่อพิจารณาประเมินผลในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ด้านประสิทธิภาพ (Efficiency) เพื่อประเมินประสิทธิภาพและสมรรถภาพในการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงระหว่างดำเนินงานและเมื่อโครงการเสร็จสิ้นไปแล้ว โดยประเมินดูว่าได้ดำเนินการตามกำหนดเวลาหรือไม่

2. ด้านคุณภาพ (Quality) เป็นการประเมินผลเกี่ยวกับคุณภาพของการปฏิบัติงานและผลที่ได้รับจากแผนหรือโครงการว่าตรงตามมาตรฐานที่ต้องการหรือไม่

3. ด้านเศรษฐกิจและการเงิน (Economic and Financial Assessment) เป็นการประเมินว่าโครงการใดได้ผลคุ้มค่าการลงทุน เป็นการควบคุมใช้จ่ายในระหว่างดำเนินการและเป็นการพิจารณาถึงผลที่ได้รับเปรียบเทียบกับทุนที่ได้ลงไป

4. ด้านการบรรลุเป้าหมาย (Goal Attainment) เป็นการประเมินถึงผลของแผนและโครงการว่าสามารถแก้ปัญหาที่ต้องการได้มากน้อยเพียงใด และเป็นไปตามนโยบายที่กำหนดไว้หรือไม่

3.7 ปัญหาการจัดดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษา ด้านการจัดงบประมาณ จากผลการวิจัย ปัญหาการจัดดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษา ด้านการจัดงบประมาณ โดยรวมพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ

- โรงเรียนขาดงบประมาณในการสร้างสนามกีฬา
- โรงเรียนขาดงบประมาณในการบำรุงรักษาสนามและอุปกรณ์
- โรงเรียนขาดงบประมาณ ในการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่าง โรงเรียน
- โรงเรียนได้รับงบประมาณในการจัด โปรแกรมพลศึกษาน้อยเกินไป
- โรงเรียนขาดงบประมาณ ในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน พลศึกษา
- โรงเรียนขาดงบประมาณ ในการจัดแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน
- โรงเรียนขาดงบประมาณ ในการจัดหาสื่อการเรียนการสอนพลศึกษา
- โรงเรียนไม่สามารถหางบประมาณจากแหล่งอื่นมาสนับสนุนการจัด กิจกรรมพลศึกษาของโรงเรียนได้

ผู้วิจัยเห็นว่าที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก ไม่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการหารายได้อื่น ๆ มาสนับสนุนการพลศึกษาในโรงเรียน ซึ่ง เฮอร์แมน (Herman, 1977 อ้างถึงใน ศิลปพงศ์ ศรีวุฒิ, 2523) ได้เสนอแนะถึงแผนการหารายได้ของโรงเรียนว่า รายได้ของโรงเรียนอาจได้จาก รัฐบาล จังหวัด ค่าเล่าเรียน ยังรวมถึง

1. การเก็บผลประโยชน์จากการลงทุน
2. เงินสนับสนุนของการจัดโปรแกรม (ค่าธรรมเนียม ค่าสอนภาคฤดูร้อน ค่าอาหารกลางวัน)
3. เงินตอบแทนจากท้องถิ่น (กีฬา คนตรี การจัดสโมสรสันนิบาต ผู้ใช้อุปกรณ์ โรงเรียนด้านนันทนาการ)

4. คำผ่านประดู (งานบันเทิง การแข่งขันกีฬา)

การได้รับงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนพลศึกษาน้อยเกินไป ผู้วิจัยเห็นว่า ที่เป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากงบประมาณที่ได้จัดสรรแล้วนั้นจะต้องใช้จ่ายในงาน ส่วนอื่น ๆ ของโรงเรียนด้วย ดังนั้นครูพลศึกษาจึงควรแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น โดยการ

- จัดกิจกรรมพลศึกษาเพื่อหารายได้ เช่นการจัดการแข่งขันเกมเบ็ดเตล็ด
- การนำอุปกรณ์ที่มีอยู่มาดัดแปลงใช้ในการสอน
- จัดให้นักเรียนช่วยกันจัดทำอุปกรณ์บางประเภท
- ขอบริจาคจากองค์กรหรือสมาคม ห้างร้านกีฬาต่าง ๆ

นอกจากนี้ผู้วิจัยเห็นว่า ครูพลศึกษาควรได้มีการจัดทำบัญชีวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ไว้เพื่อเป็นการสำรวจจำนวนอุปกรณ์ต่าง ๆ หากขาดแคลนหรือมีไม่เพียงพอกับความต้องการ จะสามารถทำเรื่องขอเสนออนุมัติงบประมาณในการสั่งซื้อได้ทันกับความต้องการ และควรมีการเขียนโครงการต่าง ๆ เสนอต่อผู้บริหารว่าใน 1 ปีการศึกษาจัดกิจกรรมอะไรบ้างและกิจกรรมเหล่านั้นมีความสำคัญหรือมีประโยชน์อย่างไรกับนักเรียน ซึ่งอาจช่วยให้การจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนได้รับงบประมาณเพิ่มมากขึ้นและการจัดดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนจะมีประสิทธิภาพมากขึ้นตามไปด้วย

4. ผลการเปรียบเทียบปัญหาการจัดดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน ระหว่างผู้บริหารและครูพลศึกษา จากการวิจัยพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการจัดดำเนินการ ด้านบุคลากร ด้านการสั่งการและกำกับติดตาม ด้านการประเมินผล ด้านการประสานงาน ด้านงบประมาณ ผู้วิจัยเห็นว่าอาจเนื่องมาจาก

การรับรู้ปัญหาในเรื่องการจัดดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษา ระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ซึ่งเป็นผลมาจาก ครูพลศึกษาเป็นผู้ปฏิบัติงาน ทำให้รับรู้ถึงปัญหาที่แท้จริงที่เกิดขึ้นในการจัดดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาได้ชัดเจนกว่าผู้บริหารโรงเรียน หรือการที่ครูพลศึกษาไม่ได้มีการรายงานผลการปฏิบัติงานให้ผู้บริหาร ได้รับทราบถึงปัญหาที่แท้จริงของการจัดดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน ทำให้ความคิดเห็นในเรื่องของปัญหาที่เกิดขึ้นแตกต่างกัน และสภาพการณ์ในปัจจุบัน ผู้บริหารมีงานในความรับผิดชอบต้องดูแลมาก จึงอาจจะไม่สามารถติดตามประเมินผลการทำงานของครูพลศึกษาอย่างจริงจัง จึงทำให้ไม่ทราบถึงข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น

ในด้านการจัดดำเนินการ ผลการวิจัยพบว่า โดยส่วนใหญ่ครูพลศึกษาให้ความเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก มากกว่าผู้บริหาร ผู้วิจัยเห็นว่าส่วนหนึ่งที่ครูพลศึกษาประสบปัญหามาก เนื่องจาก ครูพลศึกษาไม่ได้แสดงความสามารถที่มีอยู่ให้ผู้บริหารเห็นอย่างเด่นชัด และการเขียนโครงการต่าง ๆ ไม่สามารถชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของกิจกรรมที่จัด ซึ่งเป็นผลให้การจัดดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร

การตรวจสอบ จำนวนและสภาพสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ และ รายงานผลให้ผู้บริหารทราบ รวมทั้งการประเมินผลการปฏิบัติงานพลศึกษาเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้บริหารเข้าใจในสภาพที่แท้จริงไปในทิศทางเดียวกันกับครูพลศึกษา

ในด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน ผู้บริหารควรจะได้จัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานพลศึกษาโดยจัดในรูปของคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงาน ควรมีกำหนดหลักเกณฑ์ในการประเมินผลไว้ชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษรและแจ้งให้ครูผู้ปฏิบัติทราบโดยทั่วกัน ซึ่งจะทำให้ผู้บริหารและครูพลศึกษามีความคิดเห็นและความเข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน

ในด้านงบประมาณ ครูพลศึกษาควรมีการวางแผนการใช้งบประมาณอย่างดี และมีการเขียนโครงการเสนอของบประมาณเพิ่มเติม โดยชี้แจงให้ผู้บริหารทราบถึงความจำเป็นที่จะต้องจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติมให้กับการจัด โปรแกรมพลศึกษา และผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการจัด โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน

และเมื่อพิจารณาจากสถานภาพของผู้บริหารและครูพลศึกษา พบว่าผู้บริหาร โดยส่วนใหญ่ ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา จึงอาจไม่เข้าใจในหลักการทฤษฎี ตลอดจนหลักในการจัดดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน ซึ่งครูพลศึกษาส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีวุฒิทางพลศึกษาและเป็นผู้ที่ปฏิบัติงานและจัดดำเนินการงานพลศึกษาด้วยตนเอง จึงทำให้เกิดความคิดเห็นไม่ตรงกันในบางเรื่อง ดังนั้นครูพลศึกษาควรที่จะอธิบาย ชี้แจงข้อเท็จจริง หลักการในการจัดโครงการต่าง ๆ ให้ผู้บริหารทราบโดยละเอียด

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาครูพลศึกษาควรมีการวัดและประเมินผลในทุก ๆ ด้าน ตามหลักการและปรัชญาในการสอนพลศึกษา โดยให้คะแนนเท่าเทียมกันไม่ควรเน้นด้านใดด้านหนึ่งมากเกินไป
2. ในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ควรเน้นให้นักเรียนทุกคนได้มีโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรม และกิจกรรมที่จัดควรเป็นกิจกรรมที่จัดการเรียนการสอนอยู่ในปัจจุบัน
3. ครูพลศึกษาควรคิดแปลงสถานที่และอุปกรณ์ทางพลศึกษาที่มีอยู่ เพื่อให้สามารถใช้งานได้ประโยชน์ได้สูงสุด และผู้บริหารควรสนับสนุนให้มีการจัดสรรสถานที่และอุปกรณ์ทางพลศึกษาให้เพียงพอกับความต้องการ เพื่อครูพลศึกษาจะสามารถจัดการพลศึกษาให้ได้ผลดียิ่งขึ้น
4. ผู้บริหารควรจัดให้มีการนิเทศภายในโรงเรียนขึ้น ซึ่งจัดโดยครูผู้สอนที่มีวุฒิทางพลศึกษา และเคยได้รับการอบรมจากศึกษานิเทศก์

5. การจัดสรรงบประมาณ ผู้บริหารควรสนับสนุนให้มีการจัดงบประมาณทางพลศึกษาเพิ่มเติม และครูพลศึกษาควรร่วมมือกับผู้บริหารและครูอื่น ๆ ในโรงเรียนจัดกิจกรรมพิเศษต่าง ๆ เพื่อหารายได้เข้าโรงเรียน

6. ผู้บริหารควรให้การส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนลาไปศึกษาต่อ หรืออบรมดูงานเพื่อประโยชน์ในการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบของเกณฑ์การประเมินโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน ประถมศึกษา

2. ควรศึกษาเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการจัดดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา ในระหว่างสังกัดต่าง ๆ

3. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่ใช้ในการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย